

БІОЛОГІЯ СОБАК ПОРОДИ ЛАБРАДОР-РЕТРИВЕР

Дуда А.О., Закалюжний В.М.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Собака була першою одомашненою твариною, одомашнення якої сталося більше 10 тис. років тому. Людина створила близько 500 порід собак: службових, мисливських, декоративних. Собаки відомі своїми видатними здібностями до навчання, любов'ю до гри, можливістю адаптуватися до людей і соціальних ситуацій [1].

Незважаючи на різні розміри та вигляд, усі вони належать до одного виду.

Предками лабрадорів були собаки північноамериканських індіанців, що допомагали їм при риболовлі витягувати мережі з холодного океану. Таким чином, стає зрозуміло, що лабрадор — міцна, здорова собака, ідеально пристосована до помірно континентальних географічних умов. Це досить великі і важкі собаки. Вага кобеля становить від 27 кг до 34 кг, сука важить в межах 25-32 кг. Зріст у холці у псів від 56 до 61 см, а зріст у сук в холці дорівнює 53-58 см.

Сьогодні лабрадор ретривер — одна з найпопулярніших порід собак у світі, і з кожним роком число її прихильників росте. Популярність цих собак полягає перш за все, в їх вражаючій чарівності, якою вони приваблюють всіх і кожного практично з перших хвилин знайомства з ними. Лабрадор визнаний ідеальною сімейною собакою, він володіє винятковою дружелюбністю і життєрадісністю, швидко навчається, має стабільну психіку і безкінечну вірність тим, кого він вважає своїми друзями та членами родини. При їх вихованні, зазвичай, не виникає жодних проблем, так як вони ніколи не претендують на лідерство і завжди слухаються свого господаря [4].

Лабрадора ретривера нерідко використовують як поліцейську собаку. Відмінний нюх у поєднанні з нестримною цікавістю зробили лабратора на відміну від багатьох інших поліцейських порід, одним із найкращих для пошуку наркотиків і вибухових речовин і неперевершеним помічником рятувальних загонів під час аварій та стихійних лих.

За кордоном лабрадорів уже багато років використовують як собак-терапевтів. Їх спеціально навчають для спілкування з хворими людьми, включаючи дітей. Результати такого спілкування просто феноменальні. Лабрадори — терапевти здатні допомагати епілептикам, так як передчувають момент настання припадку. Вони попереджають людину про небезпеку і дають знак, щоб вона знайшла для себе безпечне місце [1].

Нарешті, це чудова собака-компаньйон, і багато людей заводять лабратора просто як друга, лабрадор — улюблена собака дітей. Маючи лабратора, можна бути впевненим, що він ніколи не вкусить дитини. Взагалі, для лабратора не характерна злість по відношенню до людей і тварин. Це впевнена в собі, доброзичлива, життєрадісна і досить спокійна собака, яка ніколи не виявляє першою агресію.

Лабрадори дуже активні, люблять пустувати, тому вони навряд чи підійдуть літнім, ослабленим людям або занадто молодій сім'ї. Вони прекрасно ладнають з дітьми, але ось охоронця в його особі вам навряд чив дасться побачити, так як максимум, що можна чекати від цього пса — це нетривалий гавкіт, який дуже швидко зміниться велянням хвоста. Лабрадори за рахунок своєї виключної дружелюбності, чудово уживаються і з іншими тваринами [3].

Лабрадор — ідеальна миська собака. Він має коротку, щільну шерсть з густим підшерстям, практично не намокають у воді. Шерсть лабрадора без запаху і не викликає алергію.

Відмітною ознакою породи є хвіст, дуже товстий біля основи, без підвісу, покритий густою, короткою і щільною шерстю, яка надає йому вигляд хвоста видри. У воді хвіст служить лабрадору кермом і допомагає йому при плаванні. Завдяки перетинкам на лапах лабрадор плаває зі швидкістю, яка не поступається людині з ластами. Людина активно використовує Лабрадорів, як спасачів на водах.

За стандартом, для лабрадорів допустимі три забарвлення: чорне (класичний), палеве (всі відтінки, від світло-кремового до темно-рудого) і коричневе (шоколадний). У лабрадорів є єдиний «недолік» — занадто велика довіра і дружелюбність. І власники лабрадорів повинні завжди пам'ятати, що не всі собаки, та й люди теж, мають подібні «недоліки» [3].

Література

1. Бернад Дьюк. Лабрадор ретривер / Бернад Дьюк. — Львів: Растр-7, 2007. — 375 с.
2. Дженет И. Черчилль. Лабрадор ретривер / Дженет И. Черчилль. — К.: Прецедент, 2006. — 93 с.
3. К.Шлегль-Ковфлер. Лабрадор и золотистый ретривер / К.Шлегль-Ковфлер. — Х.: Гуманитар. центр, 2001. — 510 с.
4. Пухова О.А. Лабрадор ретривер / О.А. Пухова- К: Грані-Т, 2007. — 119 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЧИСЕЛЬНОСТІ ВОДЯНОГО ВУЖА (*NATRIX TESSELLATA*) В УМОВАХ ЦЕНТРАЛЬНОГО СТЕПОВОГО ПРИДНІПРОВ'Я

Єрмоленко С.В.
Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

Водяний вуж (*Natrix tessellata* Laurenti, 1768) — один із самих розповсюджених видів офідіофауни Євразії. За літературними даними територія поширення *N. tessellata* простягається від Центральної Європи до Центрально-Західного Китаю, з тенденцією просування його на північ. З початку ХХІ століття на території України відмічено розширення північної межі ареалу цього виду з локальним збільшенням чисельності. Це обумовлено кліматичними та антропогенними факторами. Тому сучасні та майбутні дослідження чисельності, поширення та особливостей екології *N. tessellata* є актуальним завданням [6, 7]. Нові данні дадуть змогу будувати більш точні моделі прогнозування поширення водяного вужа, як в умовах України так і всього світу.

Для вивчення чисельності популяцій *N. tessellata* в умовах центрального степового Придніпров'я протягом весни-осені 2013-2015 р. проведені дослідження в біотопах з різним рівнем антропогенного навантаження: територія прилегла до Придніпровської ТЕС (м. Придніпровськ), Майорова балка (с. Майорка, Дніпропетровська область), Національний природний парк «Великий Луг».

За спостереженнями було встановлено, що в умовах центрального